

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้
ว่าด้วยจรรยาบรรณ
พ.ศ. ๒๕๖๐

เพื่ออนุวัติตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๖๐ ในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการจรรยาบรรณประจำมหาวิทยาลัย และเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติเรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๒) และมาตรา ๓๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัย ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๐ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการ และพนักงาน มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการ และพนักงาน มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยแม่โจ้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยแม่โจ้

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้

“สภาพนักงาน” หมายความว่า สภาพนักงานมหาวิทยาลัยแม่โจ้

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ทั้งนี้ ให้ความหมายรวมถึงพนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับค่าจ้างจากเงินรายได้ ข้าราชการและลูกจ้างประจำ ที่เปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ด้วย

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างประจำตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วย ลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“พนักงานราชการ” หมายความว่า พนักงานราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“ลูกจ้างของส่วนราชการ” หมายความว่า ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวที่จ้างจาก เงินงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

“ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้าง ให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะชั่วคราว และมีกำหนดเวลาจ้าง โดยได้รับค่าจ้างจาก เงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานสภามหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักงานมหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักงาน วิทยาเขต คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ผู้อำนวยการกอง หัวหน้าหน่วยงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มี ฐานะเทียบเท่ากอง

ข้อ ๕ ให้สภาพนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เสนอแนะแนวทางและมาตรการส่งเสริมและสนับสนุน ให้ผู้ปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัยปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

(๒) ประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณ เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานกรรมการ
  - (๒) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นกรรมการ
  - (๓) คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก จำนวนสามคนเป็นกรรมการ
  - (๔) ประธานสภาพนักงาน เป็นกรรมการ
  - (๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
  - (๖) ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวนสามคน เป็นกรรมการ
- ให้หัวหน้างานวินัยและนิติการ กองการเจ้าหน้าที่ เป็นเลขานุการ และอาจให้มีผู้ช่วยเลขานุการ ก็ได้

วิธีการได้มาของกรรมการตาม (๒) ให้อธิการบดีเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี

วิธีการได้มาของกรรมการตาม (๓) ให้ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก

วิธีการได้มาของกรรมการตาม (๕) และ (๖) ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเลือก

ข้อ ๗ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง ประธานกรรมการและกรรมการ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในประเภทนั้น

ในกรณีที่ประธานกรรมการและกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณขึ้นใหม่

ข้อ ๘ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สอบสวนและพิจารณาการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ รวมทั้งวินิจฉัยตีความว่า การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณในข้อใดเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๒) พิจารณาเสนอการสั่งดำเนินการทางจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา

(๓) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณให้สอดคล้องกับ สภาพปัจจุบัน

(๔) คณะกรรมการจรรยาบรรณอาจเสนอให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการ เพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๙ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พึงมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ดังนี้

(๑) พึงมีทัศนคติที่ดี พัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูน ความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยิ่งขึ้น

(๒) พึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดีและประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ปฏิบัติงาน ในมหาวิทยาลัย

(๓) พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาผลประโยชน์ โดยมีขอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้น ด้วย

(๔) พึงละเว้นการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทาง ปัญญาของผู้อื่น

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) ไม่เป็นความผิดวินัย การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๒) (๓) และ (๔) เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๐ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พึงมีจรรยาบรรณต่อหน่วยงาน ดังนี้

(๑) พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

(๒) พึ่งประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

(๓) พึ่งดูแลรักษาและใช้สินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๔) พึ่งปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต เสมอภาคและปราศจากอคติ การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) (๒) และ (๓) ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๔) เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๑ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พึ่งมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

(๑) พึ่งปฏิบัติงานด้วยความมุ่งประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

(๒) พึ่งปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในการเสริมสร้างเอกลักษณ์ไทย

(๓) พึ่งมีอิสระทางความคิด ปฏิบัติงานด้วยความขยัน อดทน และเสียสละ

(๔) พึ่งปฏิบัติตนตามกฎระเบียบ ของทางราชการและมหาวิทยาลัย ปฏิบัติตนเป็นผู้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่ ให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๕) พึ่งปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริตและเป็นธรรม

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) (๒) และ (๓) ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๔) และ (๕) เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๒ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พึ่งมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ดังต่อไปนี้

(๑) พึ่งมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน รวมทั้งเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๒) พึ่งปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาโดยซื่อสัตย์

(๓) พึ่งปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาด้วยความจริงใจ เอาใจใส่ อดทน สู้งานหนัก มีความพากเพียร

(๔) พึ่งปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาโดยการทำงานเพื่องาน ไม่ประพฤติทุจริต ไม่คิดริษยา รู้คุณค่างานที่ทำ

(๕) พึงปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาโดยให้เกียรติต่อผู้บังคับบัญชาโดยเหมาะสมแก่ฐานะ
ตำแหน่ง

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามข้อนี้ ไม่เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๓ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พึงมีจรรยาบรรณต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา
ดังต่อไปนี้

(๑) พึงดูแล เอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ
และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วย
หลักการและเหตุผลที่ถูกต้อง

(๒) พึงมอบหมายงานที่เหมาะสมกับกำลังความสามารถ ไม่หนักเกินแรง ไม่เบาจน
เสียงาน ให้กับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

(๓) พึงชื่นชม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาตามสมควร สร้างขวัญ ให้กำลังใจ ให้รางวัลตาม
โอกาสอันเหมาะสม ส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของบุคลากร

(๔) พึงชวนช่วยช่วยเหลือ จัดสวัสดิการ ที่ดีให้แก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีความโอบอ้อม
อารี มีอัธยาศัยนุ่มนวล และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อบุคลากร

(๕) พึงมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินงาน มีความจริงใจในการบริหารงาน ส่งเสริม
บรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงานของบุคลากร

(๖) พึงเสียสละเพื่อประโยชน์สุขของประชาคม ดำรงอยู่ในความยุติธรรม และสามารถ
ให้คำปรึกษาที่ดีแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

(๗) พึงมีศาสตร์และศิลป์ในการแก้ปัญหา มีความอดทน อดกลั้น

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามข้อนี้ ไม่เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๔ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พึงมีจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน ดังต่อไปนี้

(๑) พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ดีและเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้
เกิดความสามารถที่รวมแรงรวมใจในบรรดา เพื่อนร่วมงาน ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๒) พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมนุษย
สัมพันธ์อันดี

(๓) พึงมีความจริงใจต่อเพื่อนร่วมงานทั้งต่อหน้าและลับหลัง

(๔) พึงเคารพในศักดิ์ศรีและสิทธิของเพื่อนร่วมงาน

(๕) พึงเคารพในความเห็นทางวิชาการของเพื่อนร่วมงาน

การประพุดิผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) (๒) และ (๓)
ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพุดิผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๔) และ (๕)
เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๕ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้มาติดต่องานและสังคม
ดังนี้

(๑) พึงให้บริการผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม
เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และกิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใด ไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ใน
อำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำ ให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่ง
ตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

(๒) พึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาของบุคคลทั่วไป

(๓) พึงรักษาเกียรติภูมิของตนเองและองค์กร โดยไม่กระทำการใด ๆ ที่เสื่อมเสียต่อ
ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

(๔) พึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชน
จะให้แก่กันโดยเสน่หาจากผู้มาติดต่องาน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น
หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย
ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

การประพุดิผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) และ (๒)
ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพุดิผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๓) เป็นความผิดวินัย

การประพุดิผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๔) เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๖ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอน นอกจากต้องปฏิบัติตาม
จรรยาบรรณในข้อ ๙ ถึงข้อ ๑๕ แล้ว ยังต้องมีจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ดังต่อไปนี้

(๑) คณาจารย์พึงวางตนให้เป็นผู้ควรแก่การยกย่องและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์

(๒) คณาจารย์พึงประพุดิ ปฏิบัติ ตามหลักจริยธรรม โดยต้องกระตุ้นและส่งเสริมให้
นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ไปสู่จุดหมายอย่างอิสระ

(๓) คณาจารย์พึงพัฒนาตนเองทางด้านวิชาการอย่างสม่ำเสมอและสามารถนำองค์ความรู้ที่ทันสมัย เหมาะกับสถานการณ์ มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษา การวิจัยให้เกิดผลลัพธ์ที่มีคุณภาพ

(๔) คณาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ และปฏิบัติตนต่อเพื่อนร่วมงานอย่างเป็นมิตร เสมอภาค และสร้างสรรค์

(๕) คณาจารย์พึงมีความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถเป็นผู้ชี้นำสังคมในแนวทางที่ถูกต้อง และมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนและสังคม ทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๖) คณาจารย์ไม่กระทำตนเป็นผู้ปิดกั้นความเจริญทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์

(๗) คณาจารย์พึงรับใช้สังคมด้วยการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่ดีได้มาตรฐาน

(๘) คณาจารย์พึงให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ทั้งด้านการสอน วิจัย บริการพัฒนาภูมิปัญญาและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(๙) คณาจารย์พึงมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน ทั้งด้านการเรียน การสอน การวิจัย และงานอื่น ๆ ที่ได้มอบหมายจากมหาวิทยาลัย อย่างเคร่งครัด

(๑๐) คณาจารย์ต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่ใช้ให้ศิษย์กระทำการใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๘) และ (๙) เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑๐) เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๗ การกระทำผิดจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้ อย่างน้อยให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดวินัย

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมีขอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าเป็นผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๑๘ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ หรือตามข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย ถ้าไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๑๙ การริเริ่มดำเนินการทางจรรยาบรรณอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรสอบสวน

ข้อ ๒๐ การประพจน์ผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดที่มีได้เป็นความผิดวินัย ถ้าผู้บังคับบัญชาสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด และหากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามและหรือไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๒๑ ในการสอบสวนและพิจารณา ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงนอกเหนือจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมแก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้นั้นด้วย

ในการพิจารณากรณีดังกล่าว ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ แจ้งข้อเท็จจริงแก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ที่ถูกกล่าวหาว่าประพจน์ผิดจรรยาบรรณทราบอย่างเพียงพอ

พร้อมทั้งให้โอกาสผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้นั้นได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเต็มที่ และต้องเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้นั้นได้คัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้

ข้อ ๒๒ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ ได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณา ลงมติว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดจรรยาบรรณ หรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดจรรยาบรรณกรณีใด ตามข้อใด ถ้ากรณีมีเหตุว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยด้วย ให้ระบุว่าเป็นผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือตามข้อใดแห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ หรือตามข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย และให้ส่งสรุปผลการสอบสวนพร้อมทั้งระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน เสนอต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาให้ดำเนินการตามข้อ ๑๘ หรือไม่ดำเนินการตามข้อ ๑๘ หรือเสนอให้มหาวิทยาลัยสอบสวนทางวินัยแก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณ ต่อไป

คำขอเลื่อนการพิจารณา ให้เสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ ก่อนการลงมติวินิจฉัยตามวรรคก่อนแล้วเสร็จ มิฉะนั้นไม่ได้รับไว้พิจารณา

ข้อ ๒๓ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติ การตีความ หรือการดำเนินการอื่นใดที่ได้ระบุไว้ในข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยและมีอำนาจสั่งการให้ปฏิบัติตามที่เห็นสมควรและถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายอำนวยการ ยศสุข)

นายกสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้